

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/217/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1712202970
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Šramková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1712202970.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, zast.: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Údernícka 5, Bratislava, proti odporcovi: J. C., X.. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/X, P., za účasti vedľajšieho účastníka: Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Fedinova 9, Bratislava, zast.: HKP Legal, s.r.o., so sídlom Sasinkova 6, Bratislava o zaplatenie 570,27-€ s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok, č.k. 5C/95/2012-57 zo dňa 20.11.2012, takto

rozhodol:

Návrh na prerušenie konania sa **z a m i e t a**.

Uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti sa **p o t v r d z u j e**.

Vedľajší účastník je povinný zaplatiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania vo výške 32,27-€ k rukám právneho zástupcu navrhovateľa, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie. Navrhovateľovi cestou Daňového úradu Bratislava vrátil súdny poplatok vo výške 27,37-€. Odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa v odôvodnení uviedol, že vzhľadom na dispozitívny úkon navrhovateľa, a to späťvzatie návrhu v celom rozsahu pred začatím pojednávania podľa ust. § 96 ods. 1 veta druhá O.s.p. konanie vo veci samej zastavil.

O vrátení súdneho poplatku za návrh rozhodol podľa § 11 ods. 3, ods. 4, ods. 9 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a navrhovateľovi vrátil krátený súdny poplatok vo výške 27,37-€.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že sa konanie muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Súd prvého stupňa vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania. Žaloba bola doručená súdu dňa 21.02.2012, vedľajší účastník oznámil vstup do konania dňa 18.04.2012, kedy právny zástupca združenia na ochranu spotrebiteľov vzniesol námietku premlčania a uplatnil si náhradu trov konania.

Pri rozhodnutí o náhrade trov konania musí súd zvažovať účelnosť uplatňovaného alebo bráneného práva, proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Vedľajší účastník vstúpil do konania, ale konkrétne právne úkony do späťvzatia návrhu právny zástupcom navrhovateľa neboli urobené. Po späťvzatí návrhu nebolo potrebné zo strany vedľajšieho účastníka vykonať ďalšie účelné úkony poskytovania právnej pomoci. Nie je preto možné skonštatovať oprávnenosť nároku vedľajšieho účastníka na náhradu trov právneho zastúpenia.

Uznesenie súdu prvého stupňa napadol prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 11.12.2012 odvolaním vedľajší účastník, a to v časti, v ktorej mu nebola priznaná náhrada trov právneho zastúpenia, dôvodiac nesprávne právne posúdenie veci. Žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v časti nepriznania náhrady trov konania zmenil a navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 109,94-€ alebo aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v časti nepriznania náhrady trov konania vedľajšieho účastníka zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Podľa názoru vedľajšieho účastníka súd prvého stupňa v predmetnej veci nesprávne aplikoval ust. § 146 ods. 2 O.s.p.. Podstatným pre právne posúdenie má byť skutočnosť, že nárok navrhovateľa nebol uplatňovaný dôvodne, nakoľko bol premlčaný podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Tým, že navrhovateľ vzal žalobu v celom rozsahu späť zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, nie však pre správanie odporcu. Vedľajšiemu účastníkovi tak vznikli trovy konania z titulu právneho zastupovania. Odporca mal byť pritom úspešný vďaka úkonu vedľajšieho účastníka, ktorý po pristúpení vzniesol námietku premlčania.

Vedľajší účastník poukázal na skutočnosť, že je občianskym združením založeným za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov podľa ust. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa či ust. § 54 Občianskeho zákonníka. V prejednávanej veci sa jedná o spotrebiteľský spor, pričom čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie ukladá členským štátom EÚ povinnosť zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov. Stanovisko popierajúce význam právneho zastúpenia mal za účelové a zjavne nesprávne, výklad vylučujúci možnosť vedľajšieho účastníka dať sa právne zastúpiť podľa jeho názoru odporuje zákonom SR či predpisom EÚ. Prostredníctvom združenia by tak nebolo možné riadne, účelne a efektívne chrániť a presadzovať práva a oprávnené záujmy spotrebiteľov. Poukázal na to, že samotný navrhovateľ je zastúpený advokátom.

Podľa názoru vedľajšieho účastníka zásade rovnosti podmienok, zásade spravodlivosti súdneho procesu či dobrým mravom odporuje postup súdu, ktorý v konaniach s rovnakým kauzálnym základom priznával právo na náhradu trov právneho zastúpenia navrhovateľovi, ale občianskemu združeniu pôsobiacemu v nepodnikateľskej sfére konajúcemu na prospech spotrebiteľa náhradu trov konania nepriznal, čím mu de facto odňal základné procesné právo na zastúpenie advokátom. Spochybnením opodstatnenosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces zahŕňajúceho aj princíp „rovnosti zbraní“. Vedľajší účastník vystupuje v konaní na strane odporcu a v prípade ak má vedľajší účastník vo veci plný úspech, súd mu podľa § 142 ods. 1 O.s.p. prizná náhradu trov konania. Nesúhlasil s argumentáciou súdu prvého stupňa podľa ktorej sa v danom prípade jedná o neúčelné trovy konania nakoľko práve po vznesení námietky premlčania došlo k späťvzatiu návrhu navrhovateľom. Vedľajší účastník na strane odporcu ďalej poukázal na to, že podľa ust. § 137 O.s.p. medzi trovy konania patrí aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu. Samotná skutočnosť, že úkony ktoré uskutočnil právny zástupca vedľajšieho účastníka mohol uskutočniť aj vedľajší účastník nie je dôvodom, pre ktorý by bolo vylúčené, aby združenie bolo v konkrétnom konaní zastúpené právnym zástupcom. Neexistuje rozumný dôvod, prečo by vedľajší účastník s poukazom na predmet svojej činnosti mal byť vylúčený z práva na právne zastúpenie advokátom. Občiansky súdny poriadok v ust. § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí, pričom týmto zástupcom môže byť aj advokát. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevylučuje, aby sa účastník odborne spôsobilý uplatňovať svoje záujmy v konaní pred súdom nemohol dať zastúpiť zástupcom, a z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Právo na zastúpenie vedľajšieho účastníka, spotrebiteľského združenia - právnickej osoby, deklaruje aj Rozsudok Súdneho dvora EÚ (druhá komora) zo dňa 22.12.2010 vo veci C-279/09, DEB DeutscheEnergiehandels-und BeratungsgesellschaftmbH proti Spolkovej republike Nemecko, v ktorom sa konštatuje, že zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v čl. 47 Charty základných práv Európskej únie sa má vykladať tak, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby. Nie je žiaden dôvod, aby sa v danom prípade neúspech navrhovateľa, ktorého si musel byť navrhovateľ predom vedomý znášal spotrebiteľ, ako úspešná strana.

Vedľajší účastník súčasne uviedol, že priznanie náhrady trov konania považuje za spravodlivé, nakoľko mu s bránením práv spotrebiteľov vznikli reálne náklady a tiež ako prevenciu pred konaním navrhovateľa. Vedľajší účastník súčasne žiadal o priznanie náhrady trov odvolacieho konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 32,06-€.

Za predpokladu, že sa odvolací súd stotožní s názorom súdu prvého stupňa vedľajší účastník žiadal, aby odvolací súd konanie podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. prerušil a požiadal Súdny dvor Európskych spoločenstiev (Súdny dvor Európskej únie) o rozhodnutie o práve spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie vrátane práva na priznanie náhrady trov konania, ak procesné úkony združenia budú v súdnom procese na prospech spotrebiteľa a budú mať v časti, týkajúcej sa účasti spotrebiteľského združenia za následok úspech vo veci - ako o predbežnej otázke.

Navrhovateľ sa k podanému odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane odporcu vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 24.01.2013. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý výrok súdu prvého stupňa preskúmal a podľa ust. § 219 O.s.p. potvrdil.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa, ktorým nepriznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania, nakoľko má za to, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Zastával názor, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej evidencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, pričom podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR samotné združenie má v radoch členov, ktorí majú evidentne právnické vzdelanie. Poukázal na to, že má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Mal za to, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, nemá združenie žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Zastával názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle ust. § 150 O.s.p. Uviedol, že vedľajší účastník na strane odporcu v súvislosti s dôvodnosťou trov konania poukázal na ustanovenie § 137 O.s.p., avšak podľa navrhovateľa združenie vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý odporcu v konaní nezastupuje. Z uvedeného dôvodu nemožno pri zdôvodňovaní oprávnenosti nároku na náhradu trov konania argumentovať vyššie uvedeným ustanovením, nakoľko to priznáva náhradu hotových výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, čiže ide najmä o Centrum právnej pomoci. Zastával názor, že ustanovenia Charty základných práv EÚ ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, na ktoré vedľajší účastník na strane odporcu poukazuje, sa týkajú všeobecne ochrany spotrebiteľa. Žiadne z predmetných ustanovení nepoukazuje na to, že by sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi, ale len na to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Podľa navrhovateľa konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania. Na túto skutočnosť súd prvého stupňa správne prihliadol a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznal.

Odporca sa k podanému odvolaniu vedľajšieho účastníka nevyjadril.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 10 ods. 1 O. s. p. preskúmal vec v napadnutej časti podľa § 212 ods. 1 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu nie je dôvodné.

Odvolací súd vzhľadom na návrh vedľajšieho účastníka, ktorým sa domáhal prerušenia konania podľa § 109 ods. 1, písm. c) O. s. p. sa najprv zaoberal týmto návrhom.

Podľa § 109 ods. 1, písm. c) O. s. p. súd konanie preruší, ak rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

Konanie o takzvanej predbežnej otázke (prejudiciálne konanie) je konaním pred Súdnym dvorom ES a zároveň konaním, ktoré z hľadiska svojej dôležitosti pre celkový systém komunitárneho práva zohráva prvoradú a nezastupiteľnú úlohu. Všetky základné idey a princípy komunitárneho práva, ktoré neboli striktné definované v primárnom práve (v zakladajúcich zmluvách, ich dodatkoch a doplnkoch), doviedil vo svojej judikatúre Súdny dvor ES (princíp prednosti komunitárneho práva, princíp bezprostredných účinkov komunitárneho práva atď).

Konanie o predbežnej otázke vychádza z niekoľkých zásadných premís. V prvom rade je potrebné si uvedomiť, že charakter komunitárneho (a následne únievého a európskeho), predovšetkým doktrína

priority, prednosti komunitárneho práva pred právom vnútroštátnym, predpokladá, že akékoľvek nejasnosti či divergencie vyplývajúce z jeho aplikácie nemôže záväzným spôsobom vykladať vnútroštátny (národný) súd. Vnútroštátny súd nemôže rozhodovať o otázkach platnosti a výkladu komunitárneho práva, ale ako jediný je oprávnený závery Súdneho dvora ES aplikovať na konkrétny ním prejednávaný prípad.

Vnútroštátny súd môže položiť len takú otázku, ktorá sa týka :

- výkladu komunitárneho práva, konkrétne výkladu Zmluvy o založení ES
- platnosti sekundárneho práva komunitárneho práva
- výkladu štatútov orgánov zriadených aktom Rady ES.

Vo všetkých prípadoch musí vnútroštátny súd preukázať, v čom je posúdenie nastolenej otázky podstatné pre konkrétne rozhodnutie vo veci (viď dôvodovú správu k § 109 O. s. p. Občiansky súdny poriadok Števíček/Ficová a kolektív, Beckova edícia komentované zákony).

Vedľajší účastník svojim návrhom formuloval otázky, v zmysle ktorých sa domáhal aby Súdny dvor ES zodpovedal na otázky výkladu vnútroštátneho práva. V položených otázkach nejde o prípadný rozpor, či v danom prípade pri priznaní trov konania konal súd v rozpore s komunitárnym právom, ale domáha sa vedľajší účastník zodpovedania, že mu trovy konania patria. Ustanovenie procesných podmienok, ktoré sa uplatnia pri prejednávaní a rozhodovaní sporov (a teda aj rozhodovanie o trovách konania) je vecou vnútroštátneho právneho poriadku každého členského štátu podľa zásady procesnej autonómie členských štátov, pod podmienkou, že takéto pravidlá nie sú menej priaznivé ako pravidlá upravujúce obdobné situácie vnútroštátnej povahy (zásada ekvivalencie) a že nevedú k praktickej nemožnosti alebo nadmernému sťaženiu výkonu práv priznaných právnym poriadkom Európskej únie (zásada efektivity) (rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9 Co 70/2012).

Vzhľadom na uvedené vyššie odvolací súd návrh vedľajšieho účastníka na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1, písm. c) O. s. p. ako nedôvodný zamietol.

Predmetom odvolacieho konania bol nárok vedľajšieho účastníka na trovy konania.

Podľa obsahu odvolania vedľajší účastník v odvolaní v prvom rade namieta nerovnaký prístup súdu a tú skutočnosť, že mu súdom prvého stupňa je odmietané právo na právne zastúpenie advokátom.

Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že súd prvého stupňa neodmietol vedľajšiemu účastníkovi na riadne právne zastúpenie advokátom (resp. právnom spoločnosťou). Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa takýto postup ani nenasvedčuje. Preto odvolanie vedľajšieho účastníka je v tomto smere nedôvodné a kontraproduktívne.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Z konania je nesporné, že navrhovateľ svojim podaním zo dňa 09.11.2012, doručeným súdu prvého stupňa 13.11.2012 vzal návrh späť a žiadal konanie zastaviť.

Z konania je tiež nesporné, že vedľajší účastník oznámil vstup do konania podaním zo dňa 13.4.2012, doručeným súdu dňa 18.4.2012. Týmto podaním žiadal o doručenie návrhu na začatie konania .

Vstup do konania odôvodnil citáciou § 93 ods. 2, § 93 ods. 3, § 93 ods. 4 O. s. p., § 3 ods. 4, § 3 ods. 5 a § 25 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľov. Ďalej uviedol v čom spočíva jeho činnosť a konštatoval, že predmetná vec je spotrebiteľským sporom. Žiadal preto o zaslanie elektronickej verzie návrhu konania na začatie konania.

Zároveň týmto podaním vzniesol námietku premlčania, ktorú odôvodnil, Vychádzajúc zo záverov právneho posúdenia dôvodnosti nárokov uplatňovaných navrhovateľom v obdobných súdnych

konaniach vedených v spotrebiteľských veciach máme za to, že (aj) nároky navrhovateľa uplatňované v tomto konaní sú premlčané a preto v záujme efektívnej ochrany odporcu ako spotrebiteľa týmto vznášame námietku premlčania vo vzťahu k nárokom uplatňovaným voči odporcovi v tomto konaní a navrhujeme návrh v celom rozsahu zamietnuť.“....

Zároveň sa domáhal priznania náhrady trov konania za 2 úkony právnej služby, ktoré bližšie nešpecifikoval, s tým, že tieto špecifikuje po skončení konania, resp. na výzvu súdu.

K podaniu priložil vedľajší účastník kópiu plnomocenstva zo dňa 20.2.2012, ktorým vedľajší účastník splnomocnil advokátsku kanceláriu HKP Legal, s. r. o. ...“na právne zastupovanie vo všetkých konaniach vo veci spotrebiteľských žalôb, v ktorých splnomocniteľ vystupuje ako aktívne alebo pasívne legitimovaný, alebo do ktorých vstúpi ako vedľajší účastník na základe svojho oprávnenia v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení alebo § 54 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v platnom znení (? uvedené zákonné ustanovenia Obchodného zákonníka sa týka právnych prostriedkov ochrany proti nekalej súťaži). Týmto ho splnomocňuje na všetky úkony právnej služby a na všetky s konaním súvisiace úkony, ako aj na úkony spojené so získaním informácií o prebiehajúcich spotrebiteľských konaniach.“... .

Odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa dospel k názoru, že navrhovateľ späťvzatím návrhu zaviniť zastavenie konania.

Vedľajšiemu účastníkovi teda môžu patriť trovy právneho zastúpenia, musia však spĺňať podmienku, že boli potrebné pre účelné uplatňovanie alebo bránenie práva.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. súd pri priznávaní trov konania účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, musí prihliadať a každý jeden úkon právnej služby musí posudzovať podľa toho, či bol potrebný na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Súd rozhodujúci o priznaní náhrady trov konania podľa § 142 ods. 1 O. s. p. je povinný vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených úspešným účastníkom konania v spore. Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Je preto potrebné rozlišovať medzi právom účastníka konania (fyzickej, právnickej osoby, štátneho orgánu) na právnu pomoc a nárokom na náhradu trov konania za poskytnutú právnu pomoc. Trovy konania potrebné na účelné vynaloženie alebo na ochranu práv sa však nemôžu posudzovať ako celok, aj keď účastník má právo na náhradu trov konania, pretože každý úkon alebo každé plnenie trov treba posudzovať samostatne (viď NS SR vo veci sp. zn. 4 MCdo 21/2009).

V danom prípade nemožno prijať záver, že právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, prípadne úkony, ktoré podnietili konanie navrhovateľa k späťvzatiu návrhu.

Z úkonov vedľajšieho účastníka a to z podania zo dňa 13.4.2012, doručenému súdu dňa 18.4.2012 vyplýva, že vedľajší účastník vstupoval do konania v čase, kedy nemal vedomosti o obsahu žalobného návrhu, teda čoho sa navrhovateľ vo svojom žalobnom návrhu domáha. Týmto podaním, ktorým zahlásil svoj vstup do konania zároveň požiadal o doručenie žalobného návrhu na začatie konania. Preto pri udeľovaní plnej moci zo dňa 20.2.2012 nemohol vedľajší účastník advokátovi poskytnúť žiadne informácie o konaní, o žalobnom návrhu. Samotné prevzatie zastupovania advokátom bez toho, aby mu boli poskytnuté akékoľvek informácie o konaní nie je možné považovať za úkon právnej pomoci v zmysle vyššie uvedenej citovanej vyhlášky a tým ani za účelne vynaložené trovy konania na uplatňovanie, alebo bránenie práva.

Z obsahu spisu vyplýva, že vedľajší účastník na strane odporcu je zastúpený advokátom, ktorý žiadal o priznanie náhrady trov konania. Zo samotného podania právneho zástupcu vedľajšieho účastníka vyplýva, že žiadal o doručenie návrhu na začatie konania, z čoho je zrejmé, že sa chcel oboznámiť so spisovým materiálom. Nie je v danom prípade zrejmé, akým spôsobom sa právny zástupca vedľajšieho účastníka konania oboznámil so spisovým materiálom. To, že právny zástupca vedľajšieho účastníka považoval za potrebné oznámiť vstup združenia do konania, o predmete ktorého nemal vedomosť, nie je úkonom v konaní, a uplatnené trovy konania za tento úkon nie sú účelne vynaložené.

Odvolačný súd sa vo vzťahu k trovám právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka za úkon právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia zaujal názor, že v prejednávanej veci nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Z plnomocenstva udeleného právnomu zástupcovi vedľajším účastníkom vyplýva, že k prvému úkonu právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia došlo dňa 20.2.2012, v ktorej plnej moci nie je ani uvedená spisová značka predmetného konania, ani označený súd na ktorom má byť konanie vedené. U obsahu plnej moci ani nie je zrejmé pre aké konanie je predmetná plná moc udelená. Je potrebné konštatovať, že ide o všeobecné splnomocnenie vyjadrené ...“na právne zastupovanie vo všetkých konaniach vo veci spotrebiteľských žalôb, v ktorých splnomocniteľ vystupuje ako aktívne alebo pasívne legitimovaný, alebo do ktorých vstúpi ako vedľajší účastník na základe svojho oprávnenia v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení alebo § 54 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v platnom znení. Týmto ho splnomocňuje na všetky úkony právnej služby a na všetky s konaním súvisiace úkony, ako aj na úkony spojené so získaním informácií o prebiehajúcich spotrebiteľských konaniach.“... . Z uvedeného je zrejmé, že v čase vstupu do konania vedľajší účastník nepoznal predmet sporu a ani len nemal vedomosť, či v predmetnom konaní bude vôbec zastupovať, čo je zrejmé z dátumu udelenia plnej moci zo dňa 20.2.2012 a listu, ktorým vstúpil vedľajší účastník do tohto konania zo dňa 13.4.2012. Odvolaciemu súdu však nie je jasné ako mohol právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonať prípravu zastúpenia, keď samotný vedľajší účastník nevedel, do akého konania vstupuje. Podľa odvolacieho súdu len na základe skutočnosti, že odporcom by mal byť spotrebiteľ, v konaní o ktorom vedľajší účastník nemal ešte vedomosť a bez akejkoľvek bližšej vedomosti o konaní a o predmete a štádiu konania, do ktorého by mal vstúpiť, je prakticky nemožné náležite sa pripraviť na zastupovanie v tej ktorej veci. Trovy, ktoré vznikli vedľajšiemu účastníkovi za uvedený úkon právnej služby, teda nemožno považovať za účelne vynaložené. Odvolací súd nepopiera existenciu úkonu prevzatie a príprava zastúpenia právnom zástupcom vedľajšieho účastníka, len za tento úkon vedľajšiemu účastníkovi správne nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia z dôvodu, že nespĺňa podmienku účelnosti vynaloženia vyžadovanú § 142 ods. 1 O. s. p..

Taktiež nie je možné z tohto podania zo dňa 13.4.2012 nazvané ako vyjadrenie vedľajšieho účastníka k žalobe a vznesenie námietky premlčania ho hodnotiť ako trovy účelne vynaložené trovy konania na uplatňovanie, alebo bránenie práva.

Vo vzťahu k vznesenej námietky premlčania ako úkonu právnej služby vykonanému právnom zástupcom vedľajšieho účastníka má odvolací súd za to, že ani trovy právneho zastúpenia vynaložené vedľajším účastníkom na tento úkon právnej služby nemožno považovať za účelne vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práva, nakoľko tento úkon nebol nevyhnutný pre úspech odporcu vo veci. Vznesenie námietky premlčania je všeobecné a bez toho aby vedľajší účastník mal akékoľvek znalosti o prejednávanej veci. V čase vznesenia námietky premlčania nemal ešte ani doručený návrh a preto nemohol mať vedomosti, či vznesená námietka premlčania je dôvodná alebo nie. Zo samotného podania a odôvodnenia námietky premlčania ako to uviedol v podaní ..., Vychádzajúc zo záverov právneho posúdenia dôvodnosti nárokov uplatňovaných navrhovateľom v obdobných súdnych konaniach vedených v spotrebiteľských veciach máme za to, že (aj) nároky navrhovateľa uplatňované v tomto konaní sú premlčané a preto v záujme efektívnej ochrany odporcu ako spotrebiteľa týmto vznášame námietku premlčania vo vzťahu k nárokom uplatňovaným voči odporcovi v tomto konaní a navrhujeme návrh v celom rozsahu zamietnuť.“... je možné konštatovať, že takéto vznesenia námietky premlčania nie je možné kvalifikovať ako úkon právnej služby potrebný na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Postup vedľajšieho účastníka je tzv. „strieľaním od boku“ a bez znalosti konkrétnej právnej veci, k veci sa nevyjadroval s odbornými znalosťami k veci. Z konania nemožno dospieť k záveru, že navrhovateľ vzal žalobu späť na základe tohto úkonu vedľajšieho účastníka, nakoľko navrhovateľ dôvod späťvzatia návrhu nekonkretizoval. Odvolací súd poznamenáva, že jedine navrhovateľ ako pán sporu má právo disponovať so žalobou, čo zahŕňa aj jej späťvzatie či už s uvedením dôvodu alebo bez. Súd pritom v prípade späťvzatia žaloby bez uvedenia dôvodu, neskúma aké dôvody navrhovateľa k späťvzatiu žaloby viedli. V danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva za dôvodné. Záver súdu prvého stupňa o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi za úkony právnej služby je preto správny.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie v napadnutej časti potvrdil podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 a § 142 ods. 1 a § 149 O.s.p.. Navrhovateľovi vznikli trovy právneho zastúpenia za podané vyjadrenie k odvolaniu vedľajšieho účastníka. Navrhovateľ si trovy konania v odvolacom konaní vyčíslil vo výške 32,27 Eur s DPH, pozostávajúce z 1 úkonu právnej služby vo výške 22,91 Eur s DPH a režijného paušálu vo výške 9,37 Eur s DPH, ktorých náhradu odvolací súd navrhovateľovi priznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.